

21 JUNI 2009 – TWAALFDE ZONDAG DOOR HET JAAR

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Hartslag 72

HET MEER VAN TIBERIAS IN Israël is gelegen in een kom tussen hoge heuvels. Op warme avonden kan er hevig onweer losbarsten, wegens de temperatuurverschillen tussen het water en de lucht. Het was nu zo'n gloeiend hete dag geweest. Jezus had tientallen mensen ontmoet, met hen gepraat, ze aangeraakt. Enkele mensen waren genezen, maar iedereen had meer hoop en vertrouwen. Jezus was wellicht doodmoe. Hij zei tot zijn leerlingen: „We gaan naar huis, met ons bootje, naar Kafarnaüm aan de overkant van het meer.”

Het verhaal had anders kunnen beginnen. Jezus had kunnen zeggen: „Apostel-tjes, ga maar naar huis met het bootje. Ik blijf hier. Het is te gevaarlijk na zo'n warme dag. Er dreigt onweer.” Hij zou vervolgens vanuit zijn luie strandzetel hebben gezien hoe zijn leerlingen vochten tegen de golven en misschien hoe de boot zonk.

We denken vaak dat God in een strandzetel zit, als toeschouwer, wanneer wij vergaan van ellende. „Hoe kan God dat toelaten?“, zeggen we dan. Het antwoord steekt echter in het verhaal zelf. Jezus zit in de boot als het stormt. Hij ligt tussen het puin van aardbevingen. Hij heeft onder de bombardementen. Hij wordt gegijzeld. Hij is bij mensen, in goede en in kwade dagen, in ziekte en gezondheid, in voor- en in tegenspoed. De apostelen moeten hun werk doen in de storm. Zij zijn immers vissers. Maar Jezus is bij hen. Klaar om gewekt te worden.

Het verhaal van de storm had niet alleen anders kunnen beginnen – zonder Jezus in de boot. Het had ook anders kunnen verlopen. Jezus is in slaap gevallen. De angstige leerlingen wekken Hem. Ze hadden kunnen bevelen: „Jezus doe nu een wonder!” Maar dat doen ze niet. Ze stellen een open vraag, naar de kern van de zaak: „Jezus, raakt het Jou niet dat wij vergaan?” Het raakt Hem natuurlijk wel. Alles wat mensen raakt, raakt Jezus. Daarom antwoordt Jezus niet: „Zijn jullie mannen? Laten jullie me nu eindelijk met rust? Ik ben doodop en Ik wil slapen.” Hij had het kussen op zijn hoofd kunnen leggen om hen niet meer te horen. Zo loopt het dus niet. Jezus laat zich wakker maken.

In nood mogen we Hem wakker maken! Met onze angst kunnen we bij Hem terecht. Hij trekt het zich aan. En Hij komt tussen. Hij spreekt tot de golven: „Zwijg! Wees stil!”

En hier zit waarschijnlijk de kern van het verhaal. Jezus gebruikt dezelfde woorden tegen de storm als bij de uitdrijving van een boze geest (Marcus 1, 25). Dat betekent dat het niet zomaar om een 11 beaufort gaat. Het was trouwens al een beetje onwaarschijnlijk dat Jezus bleef doorslapen, terwijl de golven over de boot sloegen. Er steekt dus meer achter dit verhaal. De ontketende zee verwijst naar de machten van de Wanhoop en van de Dood. En precies tot die machten zegt Jezus: „Zwijg, wees stil!” Wat een louter natuurwonder leek, verdiept tot een paasverhaal. Jezus overwint de machten van de Dood. En als Jezus in een ander verhaal (Matteüs 14, 22-33) over de stormachtige golven wandelt, dan betekent dit dat Hij „de dood onder de voet loopt”. Bij kleine stormen kan Jezus afwezig lijken of in slaap. Tegen dé Storm spreekt Hij een vernietigend woord.

Tot slot zegt Hij aan de leerlingen: „Waarom hebben jullie zo weinig vertrouwen? Waarom wanhopen jullie? Weten jullie dan niet dat de Wanhoop de meest duivelse kracht is die er bestaat? Zwijg, wees stil, Wanhoop.” En het wordt volmaakt stil. Zacht klotsende golven. De zon die ondergaat in een rode wolkengrot, na de storm. Pais en vree. Hartslag 72 bij de apostelen.

Nog een slotgedachte. Waarom wachten we zo vaak tot het water ons tot de lippen staat, alvorens we Jezus wakker maken? Als we Hem eens wakker zouden maken om te vertellen over de vreugde in ons leven, als jonge vogels op deze vroegste ochtend van 21 juni. Als we Hem wakker zouden maken om te vertellen over onze kinderen. Als we Hem wakker zouden maken om te zeggen: „Dank Je mijn God, omdat ik weer wakker werd vanmorgen.” Of: „Dank Je, omdat mijn kleinkind Lore bij mijn ziekbed zat, dank Je, dank Je, dank Je.”

Het wordt dan heel rustig. Zacht klotsende golven. De zon gaat onder in een rode wolkengrot, na de storm. Pais en vree. Hartslag 72 bij ons.

Voor deze commentaar vonden we inspiratie bij Preek van de week van de twaalfde zondag door het jaar 2006.

EERSTE LEZING

JOB 38, 1.8-11

In die tijd begon de Heer in storm en wind tot Job te spreken:

„Waar was je toen de zee haar poorten beukte, onstuimig los wilde breken uit de moederschoot; toen Ik haar kleepte in wolken en hulde in windels van wolkenlierten; toen Ik haar paal en perk stelde, de poort vergrendelde en zei: ‘Tot hier en niet verder, hier breken uw trotse golven?’”

TWEDE LEZING

TWEDE BRIEF AAN DE KORINTIERS

5, 14-17

Broeders en zusters,

De liefde van Christus laat ons geen rust sinds wij hebben ingezien dat Een is gestorven voor allen. Maar dan zijn allen gestorven! en Hij is voor allen gestorven opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem die ter wille van hen is gestorven en verrezen. Daarom beoordelen wij voortaan niemand meer naar de oude maatstaven. En al hebben wij Christus ooit op zulke wijze beoordeeld, dan nu toch niet meer. Zo is dus wie in Christus is, een nieuwe schepping: het oude is voorbij, het nieuwe is al gekomen.

EVANGELIE

MARCUS 4, 35-41

Op een dag tegen het vallen van de avond sprak Jezus tot zijn leerlingen: „Laten we oversteken.” Zij stuurden het volk weg en namen Hem mee zoals Hij daar in de boot zat; andere boten begeleidden Hem. Er stak een hevige storm op en de golven sloegen over de boot zodat hij al vol liep. Intussen lag Jezus aan de achtersteven op het kussen te slapen. Ze maakten Hem wakker en zeiden Hem: „Meester, raakt het U niet dat wij vergaan?” Hij stond op, richtte zich met een dwingend woord tot de wind en sprak tot het water: „Zwijg stil!” De wind ging liggen en het werd volmaakt stil.

Hij sprak tot hen: „Waarom zijt gij zo bang? Hoe is het mogelijk dat ge nog geen geloof bezit?” Zij werden door een grote vrees bevangen en vroegen elkaar: „Wie is Hij toch, dat zelfs wind en water Hem gehoorzamen?”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's Hertogenbosch, www.rkbijbel.nl